

החתול שרצה להיות מלך

מתוך "סיפורי העץ החלול"
מאת א. ב. פיין
ציורים ג'. מ. קונדה

1898

בעל חנות מזון החתולים
שמר יפה על קרח
חלב ועכברים
ואת הקטניפ בקופסאות.

חלב טרי הוא סיפק
פעמיים או שלוש מדי יום,
וכך נעשה שמן ועשיר,
ויהיר כפי שחתול יכול להיות.

אך למרות שהיה שמן ועשיר
לא היה מרוצה בכלל,
ושמעו אותו איך אמר מדי פעם
"אהיה מלך של חתולים."

ואז הלך לחתול צורף
שעשה לו כתר מפח,
וכך הוא צעד ברחובות
כמו מלך גדול וחשוב.

חתולים רבים באו לראות
ואחדים הרשים מאוד.
ואחרים צחקו מאחרי גבו
והצביעו עליו בכפות.

חלב וקטניפ לא החשיב יותר
ובחנות עבד פחות,
ובכל מקום הלך גאה
מרוצה מעצמו מאוד.

העובדים שלו התבטלו
ואכלו קטניפ כל היום,
לא שמרו עכברים בקירור
ונתנו ללקוחות בלי תשלום.

והוא מאושר בכתר הפח שלו
הלך ברחובות כל היום.
הוא חשב שהוא מלך
כפי שאפשר לקרוא בספרים.

אך יום אחד הלך רחוק מדי
לשכונה עזובה ומוזנחת,
ושם פגש חתול קטן
עם פרצוף חמור וקודר.

היה זה חתול יתום
מסוג חתולי רחוב.
בלי בגד יפה או נקי
ובעצמו בכלל לא יפה.

הוא הכה את המלך המזויף
והוריד לו את כתר הפח,
רדף אחרי "הוד מלכותו"
וגירש אותו מהשכונה.

את "המלך" ששב קיבלו בצחוק
והוא לא עצר לרגע
אלא רץ ישר לחנותו
ורק שם הרגיש בטוח.

כשהביט בחנות סביב
ראה מצב עצוב.
קטניפ כבר לא נשאר
ולא עכברים וחלב.

הוא נאנח קשה ובכה
פיטר את העובדים,
והחליט "גאוותי סופקה כבר,
עסקי מלוכה לא בשבילי.

הוא שוב עובד בחנותו,
עם קטניפ בקופסאות,
עכברים וחלב שומר בקירור,
ומשרת את הלקוחות.